

Čtvrtek po 1. neděli adventní

Iz 26,1–6;

V ten den se bude zpívat tato píseň v judské zemi: „Pevné město máme k spáse, (Pán) je opatřil hradbami a valem. Otevřte brány, ať vejde spravedlivý národ, který sčezí věrnost. Jeho zásady jsou pevné, zachováš (mu) pokoj, neboť doufal v tebe. **Doufejte v Hospodina navždy, neboť Hospodin je skála navěky.** Svrhl ty, kdo sídlí na výšinách, pokoří nepřístupné město; poníží ho až k zemi, do prachu ho srazí. Budou po něm šlapat nohy chudých, kroky ubohých.“

Mt 7,21.24–27

Ježíš řekl svým učedníkům: „**Ne každý, kdo mi říká: 'Pane, Pane!', vejde do nebeského království, ale ten, kdo plní vůli mého nebeského Otce.** Každý tedy, kdo tato má slova slyší a podle nich jedná, podobá se rozváznému muži, který si postavil **dům na skále.** **Spadl déšť a přivalila se povodeň, přihnala se vichřice a obořila se na ten dům - ale nezřítíl se, protože měl základy na skále.** Každý však, kdo tato má slova slyší, ale podle nich nejedná, podobá se poštilému muži, který si postavil **dům na písku.** Spadl déšť, přivalila se povodeň, přihnala se vichřice a obořila se na ten dům - i zřítíl se a jeho pád byl veliký.“



Spadl déšť a přivalila se povodeň, přihnala se vichřice a obořila se na ten dům – ale nezřítíl se, protože měl základy na skále.

Naslouchat Pánovým slovům a jednat podle nich, znamená stavět dům na skále. Ježíš vytýkal farizeům, že znají příkázání, ale neuskutečňují je ve svém životě. Jsou to dobrá slova, ale nejedná-li se podle nich, nejmenom, že nejsou k ničemu, ale škodí, klamou nás a budí zdání, že máme krásný dům, ale bez základů. Dům, který nestojí na skále. Tento obraz skály se vztahuje na Pána. Říká to Izaiáš v prvním čtení (Iz 26,1-6): „Doufejte v Hospodina navždy, neboť Hospodin je skála navěky.“ Skálou je Ježíš Kristus. Skálou je Pán. Slovo je mocné, dává život, vede vpřed, může snést každý útok, pokud má svoje kořeny v Ježíši Kristu. Křesťanské slovo, které nemá svoje kořeny zapuštěny v životě Ježíše Krista, je křesťanským slovem bez Krista! A křesťanská slova bez Krista klamou a škodí! Jeden anglický spisovatel kdysi řekl o herezích, že jsou to pravdy, slova pravdy, která zešilela. Jsou-li křesťanská slova bez Krista, začínají se ubírat cestou šílenství.

Křesťanské slovo bez Krista tě vede k marnivosti, domýšlivosti, pýše a svévolné moci. A Pán tyto lidi pokoří. To je konstanta dějin spásy. Říká to Anna, Samuelova matka, říká to Maria v Magnificat. Pán sesazuje moc a pýchu lidí, kteří si myslí, že jsou skálou; lidí, kteří jdou jenom za slovem, ale bez Ježíše Krista – třeba i za křesťanským slovem, ale bez Ježíše Krista, bez lásky k Ježíši Kristu. To nám dnes říká Pán, abychom stavěli svůj život na skále, kterou je On.

Prospěje nám zpytovat svědomí, abychom pochopili, jaká jsou naše slova. Zda jsou to slova, která nám umožňují považovat se za mocné, schopné dát si sami spásu, anebo jsou to slova spojená s Ježíšem Kristem. Poukazují na slova křesťanská, protože jsou-li bez Krista, také nás rozdělují, způsobují rozdělení v církvi.

Prosme Pána o milost, aby nám pomáhal v pokoře, kterou musíme neustále mít, a abychom říkali křesťanská slova v Ježíši Kristu, ne bez Ježíše Krista, tedy v pokoře spasených učedníků, abychom šli dál nikoli se slovy, s nimiž se cítíme mocní a která vedou do šílenství, marnivosti a pýchy. Kež nám Pán dá milost pokory říkat slova spolu s Ježíšem Kristem, založená na Ježíši Kristu.

papež František, homilie 5. 12. 2013

Jaká jsou moje slova? Jsou to slova pokorná, jsou to slova v Ježíši Kristu? Co moje slova působí?

Ať každý z tvého jednání a slov pozná, že hledáš dobro jeho duše. Don Bosco – MB X,104